



עת"א 45543/12/15 - י ג נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל, פרקליטות מחוז צפון- פלילי

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 45543-12-15 ג(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'
עת"א 49961-12-15 ג(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'
עת"א 45503-12-15 ג(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'
עת"א 45436-12-15 ג(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'
עת"א 44761-12-15 ג(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני	כבוד השופט יוסף בן-חמו
עותרים	י ג (אסיר)
נגד	
משיבים	1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים 2. מדינת ישראל 3. פרקליטות מחוז צפון- פלילי

החלטה

לפני 5 עתירות אסיר שהדיון בהם אוחד.

העותר הגיש 5 עתירות שונות שהדיון בהם אוחד, כולן נוגעות לתנאי מאסרו. על אף שמועד שחרורו קרוב - בעוד 6 חודשים, ולאחר שהעותר ריצה 13 וחצי שנים מתוך ה-14 שנגזרו עליו, הוא עמד על זכותו לקיים דיון בעתירות.

עת"א 45543-12-15 - העברה לתא (חדר) אחר

האסיר עתר למעבר לחדר אחר בתוך האגף. לטענתו הוא אסיר למופת, סובל מבעיות רפואיות הגורמות לו לכאבים, שבגינם הוא נאלץ להשתמש במשחות בכל פעם שהוא נכנס לשירותים. במשך תקופה של 3 שנים הוא שהה בחדר מס' 30 באגף, חדר פינתי בצד שמאל, חדר שקט, הוא השקיע בשיפוצו לצורך התאמתו לצרכיו. לאחרונה הועבר לחדר אחר, חדר באמצע הפרוזדור, שם הוא חשף יותר לעיני אסירים וסוהרים עוברים ושבים, החדר לא משופץ, אין בו ארונות וכל מי שעובר רואה אותו. יש שם הרבה רעש והוא מבקש להחזירו לחדר מספר 30.

כתב תשובה:

מקום כליאתו של אסיר מצוי בליבת שיקול הדעת של הרשות המנהלית, השוקלת מגוון של שיקולים בהחליטה על מקום כליאתו של האסיר. ההחלטה להעביר את העותר לחדר אחר ניתנה במסגרת החלטה להעברה כוללת של אסירים



באגף, שנועדה להפריד בין אסירים המשולבים בתעסוקה לבין אסירים במג"ש, וזאת כדי לספק את השקט הנדרש לאסירי המג"ש.

נוכח בעיותיו הרפואיות של העותר ועל מנת להקל עמו ככל האפשר, נמסר לו כי ככל שיתפנה מקום בתא שבו הוא מבקש לשהות, הוא יועבר אליו.

עת"א 45503-12-15 - תנאי העסקה במפעל התעסוקה

העותר טוען כי הועסק במפעל הקרטונים הנמצא בכלא, עבד במסירות ובחריצות, השתדל שלא להחסיר ולו יום עבודה אחד. לפתע, ללא כל הודעה מוקדמת, קיבל הודעה שמפסיקים לו את העבודה מבלי להעביר לו מידע. העותר טוען, כי לא קיבל תשובה עניינית מדוע הופסקה עבודתו. הפסקת העבודה גורמת לו לפגיעה נפשית ולפגיעה כספית, משום שהוא איננו מקבל סיוע כספי ממשפחתו, שאיננה בקשר עמו. הוא זקוק לכספים אלה למילוי צרכיו הבסיסיים לקראת סיום ריצוי המאסר ויציאתו לחופשי. העותר פנה בבקשה לשלבו בחזרה בעבודה במפעל הקרטונים או בכל מקום עבודה אחר.

כתב תשובה:

העותר שולב במהלך תקופת מאסרו במספר מקומות עבודה. ההחלטות לשינוי שיבוצו נבעו מהעדר מוטיבציה ואי עמידה בדרישת העבודה במפעל. לכתב התשובה צורפה התייחסות בכתב, בה צוין כי העותר הועסק אכן כ-4 שנים במפעל הקרטונים. בשלב מסוים לא עמד העותר במטלות העבודה. הוא הוזהר ע"י מנהל המפעל, אך המשיך שלא לעמוד במטלות, על כן ביקש מנהל המפעל להפסיק את עבודת האסיר אצלו במפעל. קצינת התעסוקה מציינת, כי ייתכן שאי העמידה במטלות קשורה לגילו של האסיר, משום שהעבודה דורשת כוח פיזי מסוים. כמו כן תפסת גורמי שב"ס הינה שיש לאפשר גם לאסירים אחרים נוספים לעבוד ולהרוויח משכורת, שהינה, באופן יחסי, גבוהה במפעל, כפי שמחייבים כללי השוויוניות.

העותר הועבר לעבוד במפעל "טבע נאות" לפי בסיס שכר "שעתי", אולם גם שם הופסקה עבודתו בשל קשר "לא בריא" עם מנהל המפעל. העותר הועבר למפעל אחר - מפעל הטכסטיל, גם שם התנהל באופן שיש בו לכאורה עבירות משמעת. העותר הוזהר והתאפשר לו להמשיך ולעבוד במפעל הטכסטיל, שם הוא ממשיך לעבוד עד היום.

עת"א 45436-12-15 - התנכלות מצד אנשי הסגל

העותר טוען נגד התנהלות קצינת התעסוקה, שהחליטה להפסיק את עבודתו במפעל הקרטונים. לטענתו היא הציעה לו לעבור למפעל הנעליים ולאחר שסרב נאמר לו כי מופסקת עבודתו במפעל הקרטונים משום שהוחלט להעבירו לכלא אחר, בעוד שאסירים אחרים המשיכו לעבוד במפעל עד יום השחרור. כשהתברר לו שהנימוק שנמסר לו איננו נכון והוא פנה וביקש הסברים, צעקה עליו קצינת האסירים והטיחה כלפיו שהוא אדם שלילי.

כתב תשובה:



עבודתו של העותר במפעל הקרטונים הופסקה והוא הועבר לעבוד במקומות עבודה אחרים מזה זמן רב, מתוך שיקולים ענייניים בלבד.

עת"א 44761-12-15 - עתירה כללית נגד שב"ס

העותר טוען להתנכלות מצדו של מפקד האגף. לטענתו הוא פנה בבקשה למפקד האגף לקביעת ראיון עם מנהל הכלא, אך לא קיבל תשובה עניינית אלא נדחה כל הזמן. כשביקש לעיין ברישומי הכלא המתעדים פנייתו הוא סורב. בעקבות גניבת קופסת סיגריות מחדרו, פנה העותר להתלונן בפני מפקד האגף, אך התשובה שקיבל הייתה "אין מה לעשות" ושאלן כוונה לערוך חקירה בנושא משום שיש דברים יותר חשובים. ביום 7/12/15 כשחזר העותר מהמקלחת התברר לו כי נגנבו לו זוג מכנסיים וכן שעון וחפיסת סיגריות. הוא שוב פנה להתלונן אך נענה באותה תשובה שאין מה לעשות, למרות שבזמן הגניבה שהו רק שני "אסירים חשובים" וניתן היה לחקור אותם.

כתב תשובה:

סגן מפקד הכלא התייחס לתלונה בנספח לכתב התשובה. לדבריו מדובר באסיר מניפולטיבי, המצפה לקבל טיפול מידי לטענותיו ולדרישותיו וכאשר איננו מטופל מידי הוא רואה בכך פגיעה בו. בניגוד לנטען ע"י העותר, תלונותיו הועברו לטיפול ולבדיקת הגורמים הרלוונטיים (ק. מודיעין) ובמקביל הובהר לעותר שעליו לגלות ערנות ולשמור על הציד, בין היתר על ידי הקפדה על סגירת דלת תאו. הגורמים שפעלו בעקבות תלונתו לא העלו ממצאים לא במישור הגלוי ולא במישור המודיעיני. בכל מקרה העותר רשאי לבקש לזמן חוקר משטרה המטפל בתלונות אסירים בהתאם להוראות הפק"צ.

עת"א 49961-12-15 - היקף שעות העבודה

העותר עובד במפעל הטכסטיל מטעם שב"ס בייצור ציציות. לטענתו שעות העבודה מוגבלות והשכר נמוך והוא מבקש את התערבות בית המשפט בעניין היקף העבודה והתשלום עבורה.

כתב תשובה:

שכר העבודה המשולם לאסיר הינו נגזרת של תפוקת העבודה. העניין הוסדר בהוראות פק"צ 04.62.00 שעניינה "כללים בדבר העסקת אסירים בבתי סוהר ומחוץ להם" הקובע: "התגמול ייקבע כנגזרת מהתפוקות הממשיות של תהליך ייצור המוצר ותרומת האסיר בהפקתו".

העותר מפגין חוסר מוטיבציה בעבודתו כפי שעולה מתיעוד הנוכחות שלו בעבודה. בחודש דצמבר עבד 6 ימי עבודה בלבד ועוד יומיים באופן חלקי. ההספק של העותר בעבודה נמוך מאוד יחסית לעובדים אחרים (קשירת 15 ציציות לעומת 50-70 שמספיקים אסירים אחרים).



דין:

העותר הינו אסיר פלילי המרצה עונש מאסר של 14 שנה שנגזרו עליו בגין עבירות של בעילה בכוח, בעילה ואינסוס של קטינה במשפחה. החל לרצות את עונשו ביום 24.6.02. מסווג לקטגוריה א', שמשמעותה שהוא איננו זכאי ליציאה לחופשות בשל מסוכנותו.

כאמור העותר ריצה כבר כמעט את כל תקופת המאסר שנגזרה עליו ונותר לו לרצות חודשים ספורים בלבד.

עובדה זו אין בה כדי לפגוע בזכותו של העותר לעתור נגד החלטות של הרשות המנהלית בעניינו. זכותו המלאה של העותר היא שזכויותיו כאסיר יישמרו בקפידה כל זמן שהוא נתון במשמורת שב"ס.

צינתי את עובדת יתרת המאסר הקצרה שנותרה, רק משום הרושם שהעותר "צבר" במשך שנים ארוכות בהן ישב מאחורי סורג ובריח "בטן מלאה" על התנהלות שב"ס כלפיו, ולקראת שחרורו סבר שזה המקום להעלות. חשוב היה לאסיר שדעתו תשמע ושהגורמים הרלוונטיים יטו אופן לטענותיו, כפי שציין האסיר בדיון בעתירה (עמוד 3 שורה 22 לפרוטוקול):

"אני פניתי למפקד האגף, הוא אמר לי אתה רוצה שאזמין חוקר משטרה, בציניות. אל תפתור לי את הבעיה, אבל תיתן תשומת לב, קצת שלא יהיה שאנן, שייתן הרגשה שהוא רוצה לעזור לבן אדם..."

במהלך הדיון ניתנה אכן לעותר האפשרות לומר את אשר על ליבו ולטעון את טענותיו לגבי כל אחת מהעיתירות אשר הגיש. ניכר היה שהעותר חש הקלה ויצא בתחושה טובה מעצם העובדה שניתנה לו האפשרות ל"פרוק" את שעל ליבו.

באשר לטענות שהועלו ע"י העותר באופן פרטני בכל אחת מעיתירותיו, לאחר עיון מעמיק בתגובות ובנספחים לתגובות ולאחר ששמעתי ארוכות גם את האסיר וגם את תגובת ב"כ המשיבה, לא מצאתי מקום להתערב בשיקולי ובהחלטות הגורמים המוסמכים.

כך בעניין המעבר לתאו הקודם. השיקולים הינם ענייניים וסבירים. צוין בפני העותר שכלל שיתפנה מקום ייעשה מאמץ להעבירו לתא שביקש.

כך גם לעניין העסקתו בעבודה, היקף העבודה והשכר וכן קביעת מקום העבודה. הדברים נעשו בהתאם להוראות פקנ"צ ובמסגרת סמכותם של הגורמים המוסמכים.

בנושא אחד אני סבור שיש מקום להיענות לבקשת האסיר והוא בקשתו להתקבל לראיון בפני בעל דרגה בכירה יותר או ממונה בכיר יותר מזה של מנהל האגף וסגן מפקד בית הסוהר, וזאת על מנת לאפשר לו לטעון את טענותיו, לבקש את בקשותיו ולשטוח את תלונותיו ככל שימצא לנכון, בגין התנהלות לא ראויה כלפיו או בגין כל אחד מהנושאים שפרט בעיתירותיו.



בכפוף להערה זו אני מורה על דחיית כל העתירות.

ניתנה היום, ב' אדר א' תשע"ו, 11 פברואר 2016, בהעדר
הצדדים.